

почти съвсѣмъ изчезнѣло, и коя-то имаше еще мало прѣводи отъ Св. Писаніе на западны-тѣ язици. Много тысящи прѣписи отъ тойзи Латинскый прѣводъ бѣхъ направени въ Европейскы-тѣ страны отъ благочестивы-тѣ монасы въ уединены-тѣ келліи въ монастыри-тѣ, и въ това тъмно врѣме, за поучяваніе въ слово-то Божіе, и насърдяваніе, распространены между онези кои-то търсехъ спасеніе-то си. Тѣй още веднѣжъ просвѣтихъ въ малкый-тѣ Витлеемъ еднѣ свѣтлинѣ, сіяніе-то на кож-то за народы-тѣ на Западъ, или за мнозина на тѣхъ, свѣтеше прѣзь тысящолѣтнѣ тъмнинѣ.

Іоаннъ Хрисостомъ (т. е. Златоустъ,) тѣй нареченъ за красноречіе-то си въ 398 г. былъ епископъ въ Константинополь, и проповѣдваше Евангеліе-то въ тойзи голѣмъ и развращенъ градъ безъ страхъ и безъ лицепріятіе. Число-то на слушатели-тѣ му бѣхъ по нѣкогажъ до 10,000 душъ.

Нѣ негова-та откровенность не е была пріятна за тѣхъ зашто-то и издѣйствувахъ негово-то заточеніе въ Арменіѣ. На пѣтъ-тѣ въ заточеніе-то си той прѣтърпѣ голѣмы мѣчнотіи, и сурова-та страна скоро повреди здравіе-то му. Нѣ при всичко това той продѣлжи да проповѣдва слово-то Божіе въ скърбь-тѣ си, проводи миссіонеры къмъ язычници-тѣ, раздаваше хлѣбъ между бѣдны-тѣ и откупуваше плѣнници отъ разбойници-тѣ. Тѣзи дѣятельность не му дозволихъ; и кога-то го завлѣкохъ на друго мѣсто на заточеніе той въ 407 г.